

[Kirkegaard.]

at finde andre udveje for at opretholde en tilstrækkelig stor bibestand, så tror jeg, en lovgivning som den her foreslåede er ganske nødvendig.

Uden at gå i enkeltheder vil jeg sige, at på baggrund af den store betydning, som jeg mener biavlens har, og som jeg har forsøgt at begrunde, er jeg tilbøjelig til at tro — og heri giver jeg det ærede medlem hr. Foged ret — at vi bør overveje, om vi ikke skal følge bisygdomsnævnets indstilling om et lidt større beløb til opfyldelse af lovens formål end foreslået af landbrugsministeren. Nu ved jeg meget vel, det altid koster penge, når folketinget vedtager en lov, og det er kedeligt, men det er folketingets opgave at sørge for, at de love, vi vedtager, er penge værd; det mener jeg denne lov er, og derfor kan jeg give udtryk for mit partis velvilje ved lovforslagets videre behandling.

Med samme begrundelse vil jeg også anbefale lovforslaget om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler. Jeg tror i og for sig ikke, at ret mange frugtavlere eller landmænd vil føle det urimeligt, at ret kraftige bestemmelser gennemføres ved lov; jeg tror: tværtimod, fordi så mange heldigvis er klar over biernes store betydning. På en måde holder vi, som anvender giftige sprøjtemidler, en slags justits indenfor vore egne rækker. Der er vist ikke så farlig mange landmænd — i hvert fald ikke mere — der med god samvittighed kører med giftsprøjten mod åben blomst. Selvom misbilligelse ikke direkte finder udtryk, så ved landmanden, at den er der, og det har i virkeligheden sin store betydning.

Jeg er tilbøjelig til, ligesom det ærede medlem hr. Chr. Thomsen, at mene, at vi ikke skal være altfor ivrige efter at sprøjte vore vejrabatter og vejgrøfter. For det første er en vejrabat med den vilde flora efter min mening ganske pæn, og dernæst kan det meget vel tænkes, at netop den vilde flora ved sin alsidighed har en ganske særlig betydning for bierne — det er jo i den flora, de oprindeligt har søgt deres næring. Af hensyn til færdselssikkerheden tror jeg, at vi simpelthen skal stile efter at fjerne både vejtræer og kilometerstene fra rabatterne, så er de lette at holde

i orden med en slåmaskine. Frøkastningen fra rabatterne tror jeg ikke spiller nogen nævneværdig rolle mere, efter at næsten alle marker bliver behandlet med de fantastiske gode sprøjtemidler, der nu findes.

Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at opretholdelse af en tilstrækkelig stor bibestand i økonomisk henseende er af større betydning for vort samfund end f. eks. en Øresundsbro — og jeg anbefaler også dette lovforslag til velvillig behandling.

Fuglsang: Jeg kan tilsige begge lovforslag mit partis støtte.

Hvad angår lovforslaget om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier m. m., viser det foreliggende materiale, hvor virksomhedsfuldt dette arbejde kan være, når det gennemføres på den rigtige måde. Man behøver i så henseende bare at se på de eksempler, der nævnes, nemlig sammenligningen mellem udviklingen i Holbæk amt, som har gennemført et mere omfattende undersøgelsesarbejde og som følge deraf har kunnet konstatere et tilsvarende fald i bipestens udbredelse, og udviklingen i Sorø amt, som i nogen grad er gået i modsat retning. Så kunne man stille det spørgsmål, om ikke arbejdet kunne gøres endnu mere effektivt, om der f. eks. i øjeblikket er biinspektører nok, eller om det ikke ville være rigtigt at stille hele det beløb på 180 000 kr., som statens bisygdomsnævn foreslår, til rådighed. Jeg går iøvrigt ud fra, at dette spørgsmål vil blive gennemdrøftet, inden lovforslaget når til anden behandling.

Jeg kan ligeledes anbefale det lovforslag, der går ud på at beskytte bierne mod giftige plantebeskyttelsesmidler. Der er i den senere tid foruden biernes naturlige fjender: sygdom m. m., opstået en ny art farlige fjender, nemlig gifte, der bruges til beskyttelse af vore planter. Disse midler er på den ene side en stor hjælp i planteavlens tjeneste, men frembyder samtidig en betydelig fare, ikke alene for bierne som honningproducenter, men, idet de truer vor biavl, også for planteavlens som helhed — vi kender jo biernes rolle i plantebestøvningens tjeneste. Nu er det sådan, at de skader, som disse giftmidler kan forvolde, vil kunne begrænses i ganske betydelig grad. De vil i temmelig stort omfang kunne hindres ved, at man viser det, som den højtærede minister kalder